

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 41 0 K 091304 25 Kž 2
Zenica, 14.05.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudija Nermin Tešnjak, kao predsjednika vijeća, te Amela Bajramović-Softić i Enes Maličbegović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amara Đukić, u krivičnom predmetu protiv optuženog Zaimović Ćamila, zbog krivičnog djela produženo krivično djelo zlouptrbe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, povodom žalbe braniteljice optuženog Zaimović Ćamila advokata Čorbić Dženane iz Breze, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Visokom broj 41 0 K 091304 23 K 2 od 16.12.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 14.05.2025. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Djelomičnim uvažavanjem žalbe braniteljice optuženog Zaimović Ćamila, preinačava se presuda Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 091304 23 K2 od 16.12.2024. godine, pa se sudi:

Optuženi Zaimović Ćamil, sin I. i majke B. rođene A., rođen ... 1959. godine u mjestu Koritnik, općina Breza, nastanjen u B., ul. ..., pismen, sa završenim rudarsko geološkim fakultetom VSS, po zanimanju penzioner, služio vojsku, vodi se u vojnoj evidenciji u Brezi, srednjeg imovnog stanja, oženjen, otac dvoje djece, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMBG: ..., neosuđivan,

K R I V J E

Što je:

U periodu od 01.04.2016. godine do 31.03.2020. godine, u općini Breza, u svojstvu odgovorne osobe u Federaciji kao direktor JP „Elektroprivreda“ BiH d.d. Sarajevo, Zavisno društvo Rudnik mrkog uglja „Breza“ d.o.o. Breza (zavisno društvo) prekoračio granice svojih službenih ovlasti koje je imao na osnovu odredbi članova 12, 42, 64 i 69. stav 1. tačka 6, 9 i 10. Statuta zavisnog društva broj OPU-IP 320/2009 od 25.09.2009. godine (stari Statut) i članova 14 i 63. stav 1. tačka 13. i 67. stav 1. tačka 5, 8 i 9. Statuta zavisnog društva broj 01-SD-33/2016 od 28.10.2016. godine (novi Statut) te članova 6, 41, 42 i 43. Pravilnika o radu zavisnog društva broj 01RO-59/2014 od 08.05.2014. godine i članova 7, te poglavlja IV. 3 i članova 38 i 39. Pravilnika o radu zavisnog društva broj 01-519/17 od 03.03.2017. godine te Pravilnika o izmjenama i dopunama ovog Pravilnika od 25.08.2017. godine prema kojima je bio u okviru Uprave zavisnog društva ovlašten da zastupa i predstavlja zavisno društvo, da rukovodi

poslovanjem zavisnog društva i da odlučuje o rasporedu radnika u okviru važećeg Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta broj 01-952/08 sa važećim izmjenama, dopunama i ispravkom: od 23.06.2016. godine, 30.09.2016. godine, 28.10.2016. godine, 30.01.2017. godine i 29.06.2017. godine, na način da je:

Svjesno, a što je i htio, djelovao suprotno odredbama člana 69. stav 2. tačka 6, 9 i 10. starog Statuta i člana 67. stav 2. tačka 5, 8 i 9. novog Statuta kojima je propisano da direktor u skladu sa Zakonom i Statutom imenuje i razrješava rukovodioca ureda uprave, rukovodioce organizacionih jedinica i tehničke rukovodioce pogona te da odlučuje o pravima i odgovornostima zaposlenika u skladu sa Zakonom, kolektivnim ugovorom i opštim aktima, na način potvrđen Statutom, te da zaključuje ugovore društva u skladu sa Zakonom i Statutom, pa je tako suprotno Pravilniku o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta broj 01-952/08 sa važećim izmjenama, dopunama i ispravkom: od 23.06.2016. godine, 30.09.2016. godine, 28.10.2016. godine, 30.01.2017. godine i 29.06.2017. godine, (u daljem tekstu Pravilnik), sa:

1. Š. Z.:

-sklopio Ugovor o radu broj 01-OPK-4518/16 od 25.03.2016. godine na neodređeno vrijeme za radno mjesto operater-statističar-Plansko analitička služba, Pogon „Radna zajednica“ te je istoj Pravilnikom propisani koeficijent složenosti poslova radnog mjesta sa 1,30 samovoljno povećao na 1,60, Anex Ugovora o radu broj 01-OPK-8587/17 od 12.07.2017. godine na neodređeno vrijeme za radno mjesto ekonomista plana i analize-Planska analitička služba, Pogon „Radna zajednica“ te je istoj Pravilnikom propisani koeficijent složenosti poslova radnog mjesta sa 1,35 samovoljno povećao na 1,60 i Ugovor o radu broj 01-OPK-13585/17 od 07.11.2017. godine na neodređeno vrijeme za radno mjesto „Materijalni knjigovođa“ u Službi knjigovodstva, pogon „Radna zajednica“ sa početkom rada od 01.11.2017. godine te istoj Pravilnikom propisani koeficijent složenosti poslova radnog mjesta od 1,35 samovoljno povećao na 1,60,

te joj na ovaj način pribavio korist u vidu nepripadajućeg iznosa plaće po koeficijentima koje je samovoljno određivao u većem koeficijentu od Pravilnikom propisanog.

2. D. A.:

-sklopio Anex ugovora o radu broj 01-OPK-1129/17 od 24.01.2017. godine kojim je privremeno raspoređuje za radno mjesto „Šef protokola“ - Opšta služba, pogona „Radna zajednica“ na period od 24.01.2017. godine do 30.04.2017. godine iako je znao da ovo radno mjesto nije uopšte propisano u Pravilniku te je istoj samovoljno odredio koeficijent složenosti poslova radnog mjesta od 1,90,

te joj je na ovaj način pribavio korist u vidu zapošljavanja na nepostojeće radno mjesto, koje nije bilo predviđeno Pravilnikom i u vidu nepripadajućih iznosa plaća po nepostojećim koeficijentima, koje je samovoljno određivao,

3. Č. A.:

-sklopio Anex ugovora o radu broj 01-OPK-9559/16 od 02.08.2016. godine kojima ga je privremeno rasporedio na obavljanje poslova i radnih zadataka „Referent za radni staž i penzije“ Službe za kadrovske i opšte poslove, pogon „Radna zajednica“ za vrijeme od 02.08.2016. godine do 31.12.2016. godine, a zatim Ugovor o radu

broj 01-OPK-573/17 od 04.01.2017. godine za isto radno mjesto sa početkom rada od 01.01.2017. godine, te Ugovor o radu broj 01-OPK-5490/18 od 16.04.2018. godine sa početkom rada od 01.04.2018. godine za isto radno mjesto, navodeći u svakom da ovom radniku za vrijeme obavljanja poslova pripada koeficijent od 1,80 za obračun plaće iako je znao da je Pravilnikom propisano da koeficijent za ovo radno mjesto iznosi 1,45.

te mu je na ovaj način pribavio korist u vidu nepripadajućeg iznosa plaće po koeficijentima koje je samovoljno određivao u većem koeficijentu od Pravilnikom propisanog.

4. B. H.:

-sklopio Anex ugovora o radu broj 01-OPK-857/16 od 14.01.2016. godine kojim ju je rasporedio na obavljanje poslova i radnih zadataka „Glavni knjigovođa, bilansista“ pogon „Radna zajednica“ kojim je koeficijent poslova radnog mjesta sa 1,45 promijenio na 1,70, te sklopio i Ugovor o radu 01-OPK-5880/18 od 02.04.2018. godine sa početkom rada od 01.04.2018. godine za isto radno mjesto, navodeći i u ovom Ugovoru da ovom radniku za vrijeme obavljanja poslova pripada koeficijent od 1,70 za obračun plaće iako je znao da je Pravilnikom propisano da koeficijent za ovo radno mjesto iznosi 1,45,

te joj na ovaj način pribavio korist u vidu nepripadajućeg iznosa plaće po koeficijentima koje je samovoljno određivao u većem koeficijentu od Pravilnikom propisanog.

5. K. D.:

-sklopio Anex ugovora o radu broj 01-OPK-269/20 kojim ga je rasporedio na obavljanje poslova i radnih zadataka „Upravnik pogona“, pogon „Prerade uglja“ kojim je koeficijent složenosti ovog radnog mjesta sa prethodno Pravilnikom propisanih 2,11 povećao u 2,40 sa datumom primjene od 01.04.2020. godine, a sve na osnovu prethodno donesenog Zaključka sa sjednice Uprave društva broj 01-271/2020 od 27.03.2020. godine koji je u ime Uprave društva i potpisao iako je znao da je Pravilnikom propisano da koeficijent za ovo radno mjesto iznosi 2,11,

te mu je na ovaj način pribavio korist u vidu nepripadajućeg iznosa plaće po koeficijentu koji je samovoljno odredio u većem koeficijentu od Pravilnikom propisanog.

6. V. A.:

-sklopio Ugovor o radu broj 01-OPK-2412/16 od 18.02.2016. godine na neodređeno vrijeme za radno mjesto „Šef Službe knjigovodstva“, pogon „Radna zajednica“ sa početkom rada od 22.02.2016. godine, iako je znao da ista ne ispunjava posebne uvjete propisane u Pravilniku za ovo radno mjesto jer nije imala položen stručni ispit, te je na osnovu ovog Ugovora o radu obavljala ove poslove sve do 12.06.2017. godine, kada je dobila certifikat za zvanje „Certificirani knjigovođa“.

te joj na ovaj način pribavio korist u vidu nepripadajućeg iznosa plaće,

7. S. A.:

-sklopio Anexe ugovora o radu broj 01-OPK-15847/16 od 26.10.2016. godine s kojim ga je privremeno rasporedio za obavljanje poslova i radnih zadataka „Glavni inženjer za proizvodnju-zamjenik tehničkog direktora“, pogon „Radna zajednica“ za vrijeme od 01.11.2016. godine do 31.03.2017. godine i broj 01-OPK-4596/16 od 27.03.2016. godine kojim ga je privremeno rasporedio za obavljanje istih poslova i radnih zadataka „Glavni inženjer za proizvodnju-zamjenik tehničkog direktora“, pogon „Radna zajednica“ za vrijeme od 01.04.2017. godine do 31.05.2017. godine iako je znao da je za ovo radno mjesto već popunjen mogući broj izvršilaca u skladu sa Pravilnikom i nije bilo moguće vršiti zapošljavanje većeg broja izvršilaca, jer je na osnovu Odluke broj 01-U-2/2016 od 02.02.2016. godine sklopio Ugovor o radu broj 01-OPK-1647/16 od 03.02.2016. godine na neodređeno vrijeme sa M. M. sa početkom rada od 04.02.2016. godine, a koji Ugovor je vrijedio do 31.03.2018. godine, također na neodređeno vrijeme,

te mu je na ovaj način pribavio korist u vidu nepripadajućeg iznosa plaće.

Čime je počinio produženo krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH,

pa mu sud, primjenom navedenih zakonskih odredbi, kao i odredbi članova 41. stav 1. tačka a), 42., 43. i 49. KZ FBiH izriče:

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI.

Na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH, optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka, koji uključuju troškove Općinskog suda u Visokom u ukupnom iznosu od 500,00 KM, koji iznos je dužan uplatiti u roku od 30 (trideset) dana od pravomoćnosti presude.

II

Nasuprot tome optuženi Zaimović Ćamil, sa podacima kao u spisu, na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je u okviru produženog krivičnog djela zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, učinio radnje kako slijedi i to sa:

1. D. A.:

-sklopio Ugovore o radu broj 01-OPK-1784/18 od 05.02.2018. godine na neodređeno vrijeme za radno mjesto „Šef odjeljenja javnih nabavki“, pogona „Radna zajednica“ sa početkom rada od 06.02.2018. godine, te broj 01-OPK-12452/18 od 04.10.2018. godine na neodređeno vrijeme za radno mjesto „Rukovodilac Odjeljenja javnih nabavki“, pogon „Radna zajednica“ sa početkom rada od 01.11.2018. godine, iako je znao da ovo radno mjesta nije uopće propisano u Pravilniku te je istoj samovoljno odredio koeficijent složenosti poslova ovih radnih mjesta od po 1,90,

te joj je na ovaj način pribavio korist u vidu zapošljavanja na nepostojeća radna mjesta koja nisu bila predviđena Pravilnikom i u vidu nepripadajućih iznosa plaća po nepostojećim koeficijentima, koje je samovoljno određivao,

2. K. S.:

-sklopio Ugovor o radu broj 01-OPK-4587/18 od 22.03.2018. godine kojim ga je rasporedio na obavljanje poslova i radnih zadataka „Sekretar Nadzornog odbora“ pogon „Radna zajednica“ navodeći u ovom Ugovoru da ovom radniku za vrijeme obavljanja poslova pripada koeficijent od 1,80 za obračun plaće iako je znao da je Pravilnikom propisano da koeficijent za ovo radno mjesto iznosi 1,60.

te mu je na ovaj način pribavio korist u vidu nepripadajućeg iznosa plaće po koeficijentu koji je samovoljno odredio u većem koeficijentu od Pravilnikom propisanog.

3. G. D.:

-sklopio Ugovore o radu broj 01-OPK-4591/18 od 14.03.2018. godine na neodređeno vrijeme za radno mjesto „Referent za imovinsko-pravne poslove i zastupanje“, Služba za pravne poslove, pogon „Radna zajednica“ sa početkom rada od 01.04.2018. godine, te broj 01-OPK-245/20 od 26.03.2020. godine za radno mjesto „Rukovodilac Službe za kadrovske i opšte poslove“ sa početkom rada od 01.04.2020.godine, iako je znao da isti ne ispunjava poseban uvjet propisan u Pravilniku za ovo radno mjesto jer nije imao položen pravosudni ispit,

te mu na ovaj način pribavio korist u vidu nepripadajućeg iznosa plaće.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Visokom broj 41 0 K 091304 23 K 2 od 16.12.2024. godine, optuženi Zaimović Čamil oglašen je krivim zbog produženog krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, te je primjenom navedenih zakonskih odredbi kao i odredbi člana 41. stav 1. tačka a), 42., 43. i 49. KZ FBiH osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci. Istom presudom na osnovu odredbe člana 202. stav 1. ZKP FBiH, optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka, koji uključuju troškove Općinskog suda u Visokom u ukupnom iznosu od 500,00 KM, koji iznos je dužan uplatiti u roku od 30 (trideset) dana od pravomoćnosti presude.

Protiv navedene presude braniteljica optuženog Zaimović Čamila advokat Čorbić Dženana iz Breze, podnijela je žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka (član 312. stav 1. tačka b), 312. stav 1 tačka d), član 312 stav 1. tačka i); 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH i člana 312. stav 2. ZKP FBiH, povrede Krivičnog zakona (član 313. stav 1. tačka a) i b) ZKP FBiH), pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (član 314. stav 1. ZKP FBiH) i odluke o krivičnopravnoj sankciji s prijedlogom da se žalba uvaži, presuda preinači tako što će se optuženi osloboditi od optužbe ili da se ista ukine i odredi održavanje pred drugostepenim sudom.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu odredbe člana 319. ZKP FBiH, u prisustvu optuženog i njegove braniteljice Čorbić Dženane iz Breze, koja je izjavila da u cjelosti ostaje kod pismeno podnesene žalbe, te dodala da se presuda zasniva na „kontaminiranim“ dokazima, budući da postupajući sudija, nakon što je spis sa dokazima vraćen sa Kantonalnog suda na ponovno odlučivanje, prvostepenom sudu, dokaze nije vratila strankama. Na sjednici je istaknuto da optuženi nije saslušan tokom istrage o djelu, za koje se tereti i osnovana sumnje protiv njega, nego je o svim okolnostima djela za koje se tereti, saznao tek nakon podizanja optužnice. Presuda je, prema mišljenju braniteljice optuženog, nerazumljiva i proturječna dokazima i ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, s obzirom da obrazloženje presude sadrži isključivo sažeti tok postupka dok je ocjena i odluka suda o tome, koje dokaze je cijenio kako ih je cijenio i koje činjenice je na osnovu istih utvrdio, u potpunosti izostala, te nedostaju i razlozi o postojanju krivičnopravne odgovornosti optuženog. Optuženi je izjavio da je saglasan sa navodima braniteljice, te ukazao na postojanje vanrednog stanja 2016 godine, kada je isti imenovan kako bi se spasio rudnik.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda žalitelja, te u smislu člana 321. ZKP FBiH, po službenoj dužnosti, da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, te je odlučeno kao u izreci iz sljedećih razloga:

Ističući postojanje bitnih povreda odredaba krivičnog postupka u smislu odredbi člana 266. stav 3., 276. ZKP-a BiH i 312. stav 1. tačka i) ZKP- a FBiH, braniteljica optuženog žalbom ukazuje da su se, nakon što je došlo do promjene postupajućeg sudije, na glavnom pretresu dana 25.01.2024.godine, u spisu još uvijek nalazili dokazi optužbe i odbrane, a da je postupajuća sudija tek dana 14.05.2024.godine, dala naredbu da se tužiteljstvu vrata dokazi, a da odbrani formalno nikada nisu vraćeni, a što je konstatirano i na zapisnik sa nastavka glavnog pretresa od 16.12.2024.godine. Navedenim postupanjem, prema mišljenju žalitelja postupajućem sudiji je omogućeno da izvrši uvid i upozna se sa dokazima tužiteljstva, odnosno odbrane prije nego što su oni formalno-pravno i provedeni.

Istaknuti žalbeni prigovor ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Odredbom člana 266. stav 3. ZKP- a propisano je, da ako se glavna rasprava drži pred drugim sudijom, odnosno predsjednikom vijeća - glavna rasprava mora iznova početi i svi dokazi se moraju ponovno izvesti. Izuzetno, ako se rasprava drži pred drugim predsjednikom vijeća, uz saglasnost stranaka i branitelja, vijeće može odlučiti da se ranije izvedeni dokazi neće ponovo izvoditi.

Naime iz stanja spisa, odnosno zapisnika sa glavnog pretresa, proističe da je nakon donošenja odluke ovog suda, kojom se prvostepena presuda ukida, došlo do promjene postupajućeg sudije, te da je glavni pretres započeo iznova, kao i da su iznova izvođeni dokazi kako optužbe tako i odbrane, sve u smislu naprijed citirane zakonske odredbe. Stoga, kako je glavni pretres pred novim sudijom započeo iznova, te kako su iznova izvedeni svi dokazi, a odredbama ZKP- a FBiH, nije izričito propisana obaveza vraćanja dokaza u fazi u kojoj se nalazio predmetni spis, nalazimo da istaknuti žalbeni prigovor u smislu povrede odredaba člana 266. stav 3., 276. ZKP-a BiH i 312. stav 1. tačka i) ZKP- a FBiH, nije osnovan. Navedeno potvrđuje i zapisnik sa glavnog pretresa na kojem su izvedeni dokazi optužbe, na kojem je nakon izvođenja istih navedeno da odbrana nema primjedbi na izvedene dokaze, kao i zapisnik od

16.12.2024.godine, na kojem su izvedeni dokazi odbrane, i na koje izvođenje također nije bilo primjedbi iako su se isti, kako se navodi u žalbi, nalazili u spisu.

Pobijajući presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka u smislu odredbi člana 312. stav 1. tačka d) i tačke i) ZKP FBiH, braniteljica optuženog navodi da se u Zapisniku o ispitivanju osumnjičenog sačinjenog od strane MUP Zenica, Uprava policije broj: 08-02-03/2-385/21 od dana 16.09.2021.godine, ne navodi šta se osumnjičenom stavlja na teret, te da se nigdje se ne spominju, kao što je to u činjeničnom opisu optužnice učinjeno, imena i prezimena osoba kao i ugovori koji ukazuju na navodno nezakonito postupanje optuženog, zbog čega navedeni dokaz smatra nezakonitim. Žalbeni navodi ukazuju da sve do podizanja optužnice nisu bili predloženi ugovori koji su predmet ovog postupka, niti je optuženi sve do podizanja optužnice znao za šta se tačno tereti, čime je povrijeđeno i pravo optuženog na odbranu.

Istaknuti žalbeni prigovor ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Shodno odredbi člana 6. Zakona o krivičnom postupku FBiH, određeno je da osumnjičeni već na prvom ispitivanju mora biti obaviješten o djelu za koje se tereti i o osnovama sumnje protiv njega, kao i da je potrebno da mu se omogući da se očituje o svim činjenicama i dokazima koji ga terete i da iznese sve činjenice i dokaze koji mu idu u korist. Uvidom u Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog sačinjen od strane MUP Zenica, Uprava policije broj: 08-02-03/2-385/21 od dana 16.09.2021.godine, nalazimo da se na drugoj i trećoj stranici zapisnika u smislu odredbe člana 92. stav 2 ZKP-a FBiH osumnjičeni obavještava o djelu za koje se tereti i o osnovama sumnje protiv njega, kao i da mu omogućeno da se očituje o svim činjenicama i dokazima koji ga terete i da iznese sve činjenice i dokaze koji mu idu u korist. Nadalje, navedeno saslušanje provedeno je u pristustvu braniteljce, a optuženi je svojim potpisom potvrdio da je razumio navode zašto se sumnjiči i koje osnove sumnje stoje protiv njega, zbog čega istaknuti žalbeni prigovor nije osnovan.

U žalbi se ističe da je presuda nerazumljiva, proturječna dokazima na koje se poziva, te da ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, u smislu odredbe člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, u skladu sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, s tim u vezi, presuda je u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, bez ikakve valjane i savjesne ocjene svih dokaza pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima. Kao razloge za navedeno žalitelj ističe da, prvostepeni sud, iako je dao prikaz iskaza svjedoka, pobrojao materijalne dokaze, nije analizirao, niti ocijenio svaki od tih dokaza pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, koje je izvela optužba i odbrana i na osnovu takve sveukupne ocjene izveo zaključak da li su sve odlučne činjenice dokazane, čime je po ocjeni odbrane učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Da je izreka presude protivrječna sama sebi ili razlozima presude, žalitelj ističe, da se krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383.st.1. KZ FBiH, može učiniti samo sa umišljajem, direktnim ili eventualnim, a da je potpuno proizvoljno utvrđenje suda da je optuženi postupao sa direktnim umišljajem, te da je optuženi svjesno, samoinicijativno zaključivao Ugovore o radu sa zaposlenicima, svjestan da je to suprotno postupanju po aktima društva, odnosno da je prekoračio ovlaštenja koje je imao, ali da je to upravo htio, jer nijedan dokaz, nijedna izjava svjedoka ne potvrđuje, ne daju indiciju za zaključak da je razlog davanja navodno većih koeficijenata odnosno raspoređivanja na nepostojeća radna mjesta, pribavljanje koristi u vidu radnog odnosa već se radi o klasičnoj pretpostavci.

Istaknuti žalbeni prigovor ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude.

Naime, žalitelj ističući navedeni prigovor navodi da sud nije dao ocjenu svakog dokaza, te da nije jasno na temelju kojih dokaza je utvrđeno da je optuženi počinio predmetno krivično djelo, kao i da je isto počinjeno sa umišljajem.

Iz obrazloženja pobijane presude proističe da je sud zaključak o odgovornosti optuženog glede nastalih propusta koji su učinjeni neusklađivanjem ugovora, odnosno koeficijenata za plaću iz istih sa važećim pravilnicima, izveo nakon izvršene analize i ocjene iskaza svjedoka i materijalnih dokaza, i to predmetnih ugovora o radu, imajući pri tom u vidu interne propise JP EP BiH Zavisno društvo Rudnik Breza.

Iz stanja spisa proističe da izvedeni dokazi potvrđuju činjenične navode iz optužbe glede osuđujućeg dijela ove presude. Također, ni žalitelj u žalbi ne navodi dokaze na temelju kojih bi se eventualno moglo utvrditi drugačije činjenično stanje glede osuđujućeg dijela ove presude, a i sam optuženi u svom iskazu ne osporava da je vršeno povećanje koeficijenta, iz razloga kako se ne bi gubili dobri radnici. Navedenom izjavom optuženi ne osporava postupanje suprotno Pravilniku o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta broj 01-952/08 sa važećim izmjenama, dopunama i ispravkom: od 23.06.2016. godine, 30.09.2016. godine, 28.10.2016. godine, 30.01.2017. godine i 29.06.2017. godine, glede određenih tačaka optužnice.

Nadalje, postojanje odlučnih činjenica glede odgovornosti optuženog, kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud, odnosno tumačenje blanketnih propisa ne vrše svjedoci, nego sud.

Slijedom obrazloženja pobijane odluke odgovornost optuženog, glede osuđujućeg dijela ove presude, određena je odredbama člana 69. stav 2. tačka 6, 9 i 10. starog Statuta i člana 67. stav 2. tačka 5, 8 i 9. novog Statuta kojima je propisano da direktor u skladu sa Zakonom i Statutom imenuje i razrješava rukovodioca ureda uprave, rukovodioca organizacionih jedinica i tehničke rukovodioca pogona, te odlučuje o pravima i odgovornostima zaposlenika u skladu sa Zakonom, kolektivnim ugovorom i opštim aktima, na način potvrđen Statutom, te zaključuje ugovore društva u skladu sa Zakonom i Statutom. Iz navedenih odredbi, jasno je definirano da o pravima i odgovornostima zaposlenika u skladu sa Zakonom, kolektivnim ugovorom i opštim aktima, na način potvrđen Statutom odlučuje direktor društva, kao i da isti u ime i za račun društva zaključuje ugovore. Stoga, iako je navedenim statutima propisano da su izvršni direktori odgovorni za pripremu akata i dokumenata za odlučivanje na upravi, to ne isključuje odgovornost direktora društva kojem je jasno određena nadležnost glede odlučivanja o pravima i obavezama pravima i odgovornostima zaposlenika u skladu sa Zakonom, kolektivnim ugovorom i općim aktima, na način potvrđen Statutom, kao i nadležnost da zaključuje ugovore društva u skladu sa Zakonom i Statutom, te Pravilnicima.

Naime iz ugovora o radu sa Š. Z., D. A., Č. A., B. H., K. D., V. A. i S. A., sud utvrđuje da je iste u svojstvu direktora potpisao optuženi.

Dakle shodno citiranim odredbama Statuta, optuženi je kao odgovorna osoba, kojem je povjeren određen krug poslova bio odgovoran za zakonit rad, glede radnopravnih statusa navedenih lica, bio dužan i trebao lično vršiti provjeru za svakog pojedinačnog zaposlenog da li ispunjava sve propisane opće i pojedinačne uvjete za unaprijeđeni radno-pravni status, odnosno koeficijent, a kako to u pobijanoj presudi pravilno zaključuje prvostepeni sud.

Nadalje suprotno žalbenim navodima nalazimo da je pravilno utvrđenje suda da je optuženi svjesno, samoinicijativno zaključivao Ugovore o radu sa zaposlenicima, svjestan da je to

suprotno postupanju po aktima društva, odnosno da je prekoračio ovlaštenja koje je imao, ali i da je to upravo i htio, kako bi se zadržali određeni radnici.

Postojanje takve volje kod optuženog proizilazi iz utvrđenih činjenica iz izvedenih dokaza optužbe, kao i samog iskaza optuženog danog u svojstvu svjedoka, kada navodi da su predmetni ugovori zaključivani kako bi se zadržali dobri radnici. Iz navedenog slijedi da je optuženi postupao sa direktnim umišljajem pri učinjenju predmetnog krivičnog djela, odnosno da je bio svjestan da se zaključivanjem predmetnih ugovora krše propisi, te da je to i htio kako bi se zadržali određeni radnici.

Pobijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u žalbi se navodi da je odbrana ukazivala na činjenicu da izostaje elemenat protivpravnosti, pa se tako navodi da je odbrana u toku postupka iznosila prigovor o postojanju tzv. „zaštita nadnice“, koja je kao takva primjenjivana prilikom potpisivanja ugovora sa B. H. i Š. Z. (stav 2. tačka 1. i 4. optužnice) i koja je propisana Kolektivnim ugovorom o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u oblasti rudarstva u Federaciji Bosne i Hercegovine (Sl.novine FBiH” broj 53/07 od dana 08.08.2007.godine) i Kolektivnim Ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u oblasti rudarstva u Federaciji Bosne i Hercegovine („Sl.novine FBiH" broj 72/16 od dana 14.09.2016.godine), koji su kao materijalni dokaz provedeni od strane odbrane.

Naime istaknuti žalbeni prigovor žalitelj ne obrazlaže jer ne navodi na što se u konkretnom slučaju odnosila „zaštita nadnice“ za imenovane, niti se u žalbi navodi dokazi iz kojih navedeno proističe zbog čega se navedeni žalbeni prigovor ne može ispitati.

Nadalje pobijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u žalbi se navodi da je optuženi, oglašen krivim da je u svojstvu odgovorne osobe unutar JP „Elektroprivreda BiH” d.d. Sarajevo, ZD RMU „Breza” d.o.o. Breza, sa G. D. dana 14.03.2018.godine potpisao Ugovor o radu za radno mjesto „Referent za imovinsko-pravne poslove i zastupanje“, te dana 26.03.2020.godine na radno mjesto „Rukovodilac Službe za kadrovske i opšte poslove“, iako je znao da imenovani ne ispunjava uvjete propisane važećim Pravilnikom za to radno mjesto jer isti nije imao položen pravosudni ispit.

Dalje se u žalbi navodi da iz Odluke Nadzornog odbora društva JP „Elektroprivreda BiH” d.d. Sarajevo, ZD RMU „Breza” d.o.o. Breza broj: 01-NO-74/12 od 13.06.2012.godine, a što su potvrdili i svjedoci M. L. i Z. S., jasno proizilazi da niti radno mjesto „Referent za imovinsko-pravne poslove i zastupanje“, unutar „Služba za pravne poslove“, niti radno mjesto „Rukovodilac Službe za kadrovske i opće poslove“, unutar „Služba za kadrovske i opće poslove“, na koje je bio raspoređen G. D. iz tačke 7. stav 2. dispozitiva, ne propisuje posjedovanje položenog pravosudnog ispita, kako je to pogrešno navedeno.

Istaknuti žalbeni navodi su osnovani.

Naime, uvidom u Odluku Nadzornog odbora društva JP „Elektroprivreda BiH” d.d. Sarajevo, ZD RMU „Breza” d.o.o. Breza broj: 01-NO-74/12 od 13.06.2012.godine, utvrđeno je da su odredbom člana 4. propisani uvjeti za radno mjesto Rukovodilac sektora za opće pravne i kadrovske poslove, a to su VSS VII stepen ili najmanje 240 ECTS bodova, odnosno završen pravni fakultet, kao i pet godina radnog iskustva nakon stečene stručne spremne. Dakle, za navedeno radno mjesto nije propisana obaveza položenog pravosudnog ispita. Kako se navedena odluka odnosi na izmjene i dopune Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta broj 01-952/08, nalazimo da se žalbom osnovano ukazuje da tužiteljstvo u tom dijelu

optužbe nije dokazalo da je optuženi postupao suprotno važećim propisima zbog čega je za navedene radnje predmetnog krivičnog djela, optuženi u smislu odredbe člana 299. tačka c) ZKP – a F BiH, oslobođen od optužbe.

Nadalje, pobijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u žalbi se navodi da je optuženi, oglašen krivim da je u stavu 2. tačka 1. činjeničnog opisa dispozitiva presude sa D. A. potpisao Ugovor o radu broj 01-OPK-1748/18 od dana 05.02.2018. godine na radno mjesto „Šefa odjeljenja javnih nabavki” i broj ugovora 01-OPK-12452/18 od 04.10.2018.godine na radno mjesto „Rukovodilac Odjeljenja javnih nabavki”, iako je znao da ovo radno mjesto nije bilo predviđeno važećim Pravilnikom o sistematizaciji i organizaciji radnih mjesta. Žalitelj ove navode nalazi neosnovanim, ističući da je Pravilnikom o izmjenama i dopunama Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta broj: 01-952/08 od 15.12.2008, broj: 01-NO-4/2017 od dana 30.01.2017.godine. i to članom 1. navedenog Pravilnika, utvrđeno da se uvodi Odjeljenje za javne nabavke i radno mjesto Voditelja Odjeljenja za javne nabavke, sa koeficijentom složenosti poslova 1,9.

Istaknuti žalbeni navodi su osnovani.

Vijeće ovog suda izvršilo je uvid u Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta broj: 01-952/08 od 15.12.2008, broj: 01-NO-4/2017 od dana 30.01.2017.godine, te je iz istog utvrđeno da je članom 1. istog određen koeficijent Voditelja odjeljenja za javne nabavke u iznosu od 1,90, kako je to i navedeno u predmetnom ugovoru.

Stoga, nalazimo da se žalbom braniteljice optuženog, osnovano ukazuje da tužiteljstvo u tom dijelu optužbe nije dokazalo da je optuženi postupao suprotno važećim propisima zbog čega je ovaj sud uvažavajući žalbu u tom dijelu, za navedene radnje predmetnog krivičnog djela u smislu odredbe člana 299. tačka c) ZKP – a F BiH, optuženog oslobodio od optužbe.

Također, žalbom se ukazuje na protivrječnost dokaza, glede činjeničnog utvrđenja suda da je optuženi sa K. S. sklopio Ugovor o radu broj 01-OPK-4587/18 od 22.03.2018. godine, kojim ga je rasporedio na obavljanje poslova i radnih zadataka „Sekretar Nadzornog odbora“ pogon „Radna zajednica“ navodeći u ovom Ugovoru da ovom radniku za vrijeme obavljanja poslova pripada koeficijent od 1,80 za obračun plaće iako je znao da je Pravilnikom propisano da koeficijent za ovo radno mjesto iznosi 1,60.

Istaknuti žalbeni navodi su osnovani.

Naime, uvidom u Odluku Nadzornog odbora društva JP „Elektroprivreda BiH” d.d. Sarajevo, ZD RMU „Breza” d.o.o. Breza broj: 01-NO-74/12 od 13.06.2012.godine, utvrđeno je da je za radno mjesto Sekretar nadzornog odbora propisan koeficijent složenosti poslova i to od 1,80, kako je to i navedeno u predmetnom ugovoru.

Stoga, nalazimo da se žalbom braniteljice optuženog, osnovano ukazuje da tužiteljstvo u tom dijelu optužbe nije dokazalo da je optuženi postupao suprotno važećim propisima zbog čega je ovaj sud uvažavajući žalbu u tom dijelu, u smislu odredbe člana 299. tačka c) ZKP – a F BiH, optuženog oslobodio od optužbe, glede navedenih radnji predmetnog krivičnog djela.

Ostali žalbeni navodi nisu od utjecaja na drugačije presuđenje, jer neslaganje podnositelja žalbe sa sadržinom izvedenih dokaza, analizom i ocjenom istih, te zaključcima izvedenim od strane

prvostepenog suda, na bazi utvrđenih relevantnih činjenica, samo po sebi ne može se smatrati za formalne nedostatke pobijane presude u smislu apsolutno bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i za pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, na način kako je to u žalbi braniteljice optuženog navedeno.

Braniteljica optuženog žalbu je izjavila i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, navodeći da je ista prestrogo odmjerena s obzirom da je sud propustio cijeliti da je optuženi porodičan, da je od izvršenja proteklo više od pet godina, za pojedine ugovore i više godina, da optuženi u međuvremenu nije počinio novo krivično djelo, kao i da ovakvo ili slično krivično djelo više neće biti u prilici da ponovi.

Za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH propisana je kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Iz obrazloženja pobijane presude proističe da je prvostepeni sud od olakšavajućih okolnosti cijenio raniju neosuđivanost optuženog, što proizilazi iz Izvoda iz kaznene evidencije za Zaimović Ćamila od 09.08.2021. godine, kao i osobne prilike da je u penziji i narušenog zdravlja. Sud je također imao u vidu i korektno ponašanje optuženog, tokom cijelog toka postupka. Od otežavajućih okolnosti sud je cijenio okolnosti pod kojima je djelo učinjeno da se radi o produženom djelu, učinjenom u više navrata opisano kroz devet tačaka optužnice, da se radi o jednom od težih vrsta krivičnih djela koje su u nadležnosti Općinskog suda, za koje je javnost izuzetno zainteresirana i uznemirena, te da je važno očuvati povjerenje javnosti u pravosudni sistem i vladavinu prava u demokratskoj zemlji.

Ispitujući prvostepenu presudu, a povodom naprijed navedenih žalbenih prigovora, nalazimo da je sud pravilno utvrdio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti.

Međutim s obzirom da je ovaj sud za pojedine tačke optužnice oslobodio optuženog od optužbe, cijeneći sve utvrđene olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, nalazimo da je izrečena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optuženog, te dovoljna i neophodna za ostvarivanje ciljeva generalne i specijalne prevencije u smislu odredbe iz člana 42. KZ FBiH.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je temeljem odredbe člana 329.stav 1. ZKP-a FBiH, donio odluku kao u izreci presude.

Zapisničar

Amara Đukić

Predsjednik vijeća

Nermin Tešnjak